

върна ся въ Цариградъ. На трѣганіе-то си изъ Солунъ, всичко-то си съкровище отъ злато и сребро и други многоцѣнны вещи прѣдалъ на *Михаила Ибаса*, братъ на ослѣпеныя Ибасъ, за да ги прибере и отнесе подиръ му, защото-то былъ възведенъ въ достоинство и вѣренъ на Императора; нъ Ибасъ заедно съ Катонита зе всичко-то съкровище и, като правъ Българинъ, прибѣгна при Деліана, който го прія съ благодареніе и постави го управитель на войскѣ-тъ въ Солунъ. Оттука Деліанъ отиде, та завоева други мѣста, а въ Ипиръ проводи войводѣ *Каукана*, който прѣвзе Дерахіумъ, а пакъ въ Ахатъ прати *Аншима*, та разби Гърцкѣ-тъ войскѣ откамъ онѣхъ странѣ. Въ това врѣмя ся поддигнахъ и Българе-ти въ Никополскѣ-тъ область, та отхвърлихъ Гърцкѣ-тъ власть и припознахъ Българскѣ-тъ; сѣще-то направихъ Българе-ти и у много други страны и градове и присединихъ ся съ нововъзраждаемо-то си народно правленіе.

И тъй полегка-легка цѣла Българія ся освободи и захвана изново да ся развива и усиља; тя можеше на скоро да дойде пакъ на първо-то си състояніе, ако да не бѣ ъхъ прѣдало вѣтрѣшне-то несъгласіе изново въ рѣцѣ на непріятеля. Алузіанъ, второй сынъ Аароновъ и братъ Владиславовъ, кой-то ся намираше въ службѣ при Императора, по едно врѣмя побѣгна изъ Цариградъ и дойде при Деліана, който го прія съ честь и направи го първъ по себе въ правленіе-то си. Слѣдъ малко Алузіанъ отиде съ 40,000 душъ войскѣ въ Солунъ противъ Импера-